

1945

1972

Bronnen : de NRC,
de Tijd, de Volkskrant
Samenstelling;
Nico Steynen en
Neeltje van Holst
Wereldwinkel Zeist
Steynlaan 63

Istandpunten AMERIKA

1945

Amerika is er niet voor dat het Franse koloniale bestuur in Indo-China gehandhaafd blijft. Er moet een eind komen aan het koloniale tijdperk. Alle landen hebben recht op nationale zelfbeschikking.

1950

China (waar intussen de communisten aan de macht zijn gekomen), sluit een bondgenootschap met Rusland. Nu wordt de Franse aanwezigheid in Vietnam wél passend gevonden in het beleid van de V.S.: overal ter wereld moet een verdere opmars van het communisme tegengegaan worden.

1950-1954

De V.S. geven militaire en economische steun aan Frankrijk. Daarnaast dringen zij erop aan om Indo-China zo spoedig mogelijk volledige onafhankelijkheid te verleenen: in het belang van het land en als beste middel om

Demokratische Re- publiek Vietnam (Noord-Vietnam)

Republiek Zuid-Vietnam

1945

Het Vietnamese volk is vast besloten het Franse koloniale juk af te werpen en een einde te maken aan de uitbuiting door de inländse feodale heersers, waar Thieu er een van is. In Vietnam moet een nationale regering gevormd worden die de belangen van het volk dient.

1950

Amerika geeft de Fransen militaire en economische steun (op het laatst zelfs 80% van de militaire akts). Het Vietnamese volk is vastbesloten het Frans-Amerikaanse imperialisme te verslaan, en een eind te maken aan de uitbuiting door de reactionaire feodale heersers.

1950-1954

De V.S. zien in dat het Franse kolonialistische regime in Vietnam, ondanks hun steun, op z'n einde loopt. Om de economische en politieke belangen van het wereldimperialisme veilig te stellen, trachten zij in Vietnam een

1945

Dien, Thieu en een groot deel van het Vietnamese volk vechten samen met de Fransen tegen de communistische Vietminh. De Fransen moeten blijven want zij garanderen de handhaving van de sociaal-economische status quo.

1950

Het Vietnamese volk wil, onder Franse bescherming, een dam blijven opwerpen tegen het communisme. Het agressieve Chinese communisme is uit op overheersing van Vietnam. De Vietminh staat onder Chinese invloed. Het Vietnamese volk wil geen communisme. De Amerikaanse steun moet worden toegejuicht.

1950-1954

De Vietminh moet van machts-overname worden afgehouden, omdat anders in Vietnam een verderfelijk communistisch regime zal worden gevestigd. Een regering van de Vietnamese elite vormt de beste garantie voor instandhouding van de Vietnamese culturele

Voorlopige Revolutionaire Regering Zuid- Vietnam (Vietcong)

1945

net als Noord-Vietnam

1950

net als Noord-Vietnam

1950-1954

net als Noord-Vietnam

een communistische machts-
overname te voorkomen.

1954

De V.S. weigeren de akkoorden van Genève te ondertekenen: zij willen niet betrokken zijn bij het afstaan van enig grondgebied aan de communisten. Wel gaan ze akkoord met het nastreven van hereniging d.m.v. vrije verkiezingen, onder toezicht van de M.N. Voorts zullen ze alle agressie in strijd met het verdrag beschouwen als een ernstige bedreiging van de internationale vrede en veiligheid (ze beschouwen Noord-Vietnam als een aparte staat).

1954-1955

Op ons initiatief wordt de Zuid-Oost-Azische Verdrags-Organisatie (ZOAVO) opgericht, waarvan Zuid-Vietnam lid wordt. Verdragsbepalingen: mocht Vietnam te lijden krijgen van subversieve elementen, en zou de

marionettenregering te vormen van inlandse feodale uitbuiters.

1954

De gewapende strijd is gewonnen. Voorlopig is Vietnam nog verdeeld. In het Noorden is alvast een regering gevormd o.l.v. de nationale volksheld, Ho-Tsji-Minh. De bevolking van het Zuiden wacht hoopvol op de verkiezingen, die volgens de akkoorden van Genève binnen 2 jaar gehouden moeten worden om Vietnam te herenigen. De D.R.V. is de waarlijk nationale vertegenwoordiger van heel Vietnam. Bij de akkoorden van Genève is de eenheid en ondeelbaarheid van Vietnam uitdrukkelijk vastgelegd. De politieke vleugel van de Vietminh o.l.v. Ho-Tsji-Minh is de belangrijkste vertegenwoordiger van het Vietnamese volk en omvat alle belangrijke maatschappelijke groeperingen.

1954-1955

De oprichting van de ZOAVO is een manoeuvre van het wereld-imperialisme, gericht op handhaving van de feodale regimens in Azië, die het volk uitbuiten en de bodemrijdommen aan de imperialisten verkopen.

en economische waarden.

1954

De staat Vietnam weigert de akkoorden van Genève te ondertekenen omdat zij tot gevolg hebben dat de communisten het in het noorden voor het zeggen krijgen. Alleen de Staat Vietnam is de wet-tige vertegenwoordiger van het Vietnamese volk. De z.g. Demokretische Republiek, die in het Noorden is gevormd, kan niet worden erkend.

1954

net als Noord-Vietnam

1954-1955

Voorkomen moet worden dat de kommunisten van de Vietminh, die in het Noorden zijn hergegrepeerd, in het Zuiden subversie gaan bedrijven met het oogmerk heel Vietnam onder communistisch regiem te brengen.

1954-1955

net als Noord-Vietnam

d.

regering van Zuid-Vietnam
dan hulp vragen dan zullen
de verdragspartners (dus ook
zij) in aktie moeten komen.

1955

De V.S. beloven de regering
van Zuid-Vietnam militaire
hulp te verlenen voor de op-
bouw van een stabiele regering
binnen de limieten die in het
verdrag van Genève t.a.v.
buitenlandse hulp zijn vast-
gelegd.

1956

Nú is de V.S. TEGEN vrije verkie-
zingen, die volgens het verdrag
van Genève in het kader van de
hereniging gehouden zouden moe-
ten worden. Dit omdat het commu-
nistisch regime in Noord-
Vietnam toch nooit zou toelaten
dat deze verkiezingen werkelijk
demokratisch toe zouden gaan
en een waarlijk vrije wilsbe-
paling van het Vietnamese volk
niet gegarandeerd kan worden.

D.R.V.

Het is een poging om van
het zuiden een anti-sociali-
stisch bolwerk te maken
ten dienste van de Ameri-
kaanse imperialisten, en
Vietnam blijvend in tweeën
te splitsen.

1955

De Amerikaanse militaire
hulp aan het marionettenre-
gime van Diem is onwettig
en gericht op versterking
van deze feodale klik, die
slechts haar eigen belangen
en die van de imperialisten
najaagt.

1956

De weigering van Diem is
een fundamentele aanslag op
het wezen van de Geneefse
akkoorden. De Vietminh was in
1954 bereid de volksoorlog
te staken op de uitdrukkelijk
voorwaarde dat het gehele
vietnamese volk de kans zou
krijgen via vrije verkiezing-
en haar toekomst te bepalen.
Dit is de zoveelste poging
om in Zuid-Vietnam een apar-
te staat te scheppen die als
stroman fungeert van het ame-
rikaanse imperialisme.

R.Z.V.

Het ZOAVO-bondgenootschap is
een garantie voor eventuele
buitenlandse hulp in geval
van nood.

1955

De staat Vietnam moet zich
kunnen verdedigen tegen gewa-
pende agressie vanuit het
Noorden. Communistische subver-
sie moet de kop kunnen worden
ingedrukt. Daarom is Amerikaan-
se militaire hulp uiterst wel-
kom.

1956

Zuid-Vietnam wil geen overleg
met Noord-Vietnam over de her-
enigingsverkiezingen. Hebben er
geen vertrouwen in dat deze
democratisch zullen verlopen.
De communisten zullen alles
in het werk stellen om de ver-
kiezingsuitslag te manipuleren.
Zij willen de macht overnemen
in heel Vietnam. Bovendien
heeft de Staat Vietnam de ak-
koorden van Genève nooit on-
dertekend.

V.R.R.Z.V.

1955

De Amerikaanse militaire
hulp aan het regime van Diem
is gericht tegen het volk
van Vietnam, dat onrustig
wordt nu Diem weigert de be-
loofde landhervermingen
te voeren en een heksenjacht
heeft ontketend op de boeren
en arbeiders die aan de zijde
van de Vietminh tegen de
Fransen hebben gevochten en
nu naar hun geboortegrond
in het zuiden zijn terug-
gekeerd.

1956

Diem torpedeert door zijn
weigering het diepe ver-
langen van de bevolking
van het zuiden naar een-
heid en nationale hereni-
ging. De onrust onder de be-
volking, die door de reac-
tionaire maatregelen van
Diem reeds was ontstaan,
groeit.

a.

1959-1960

Er vinden in Zuid-Vietnam ingrijpende revolutionaire veranderingen plaats. Dit is een sociale en nationalistische revolutie. Bij de boeren vooral, is er echter grote ontevredenheid. Hanoi buigt dit uit voor een welbepaalde campagne. De guerilla-oorlog die hierdoor is ontstaan is geen spontaan uitgebroken revolutie. We sturen in het geheim Amerikaanse wapens en adviseurs.

D.R.V.

1959-1960

De bevolking in het zuiden is het uitblijven van de door Diem beloofde revolutionaire hervormingen, moe. De uitbuiting van de boeren door de feodale grootgrondbezitters is sinds de nederlaag van de Fransen slechts verscherpt. De terreur van de marionettenregering is ondraaglijk geworden. Geen wonder dat het volk spontaan naar de wapens grijpt om zich te verdedigen. De D.R.V. kan echter voorlopig haar broeders in het zuiden niet te hulp komen omdat zij staat voor de immense taak om het noordelijk gebied, dat door de wegtrekkende Fransen volledig in puin was gelegd, van de grond af op te bouwen. De voormalige kaders van de Vietminh in het zuiden, die teruggekeerd zijn naar hun geboortegrond, en die hun wapens hebben achtergehouden, zijn echter gevoegzaam in staat aan het verzet leiding te geven.

1962

Geneefse akkoorden over Laos: Amerika gaat zich ook met Laos bezighouden, waar een door de communisten geleide burgeroorlog wordt gevoerd. Als de V.S. in Z.O.-Azië zullen verslapen, zal dat voor de USSR en China een aansporing zijn om in andere gebieden (o.a. West-Berlijn) druk te gaan uitoefenen.

1962

De Amerikaanse hulp aan het rechtse regiem van Laos is eens te meer een bewijs voor het Amerikaanse imperialisme dat er op uit is in geheel Z.O.-Azië de feodale verhoudingen te handhaven, en zo haar politiek van koloniale uitbuiting en machtsuitoefening te handhaven.

r.z.v.

1959-1960

De groeiende infiltratie van ekstreme elementen uit het noorden noodt tot steeds hardere maatregelen, waardoor het proces van sociale hervormingen vertraging oploopt. Het in 1960 opgerichte Nationale Bevrijdings Front is geïnspireerd door en staat onder leiding van Noord-Vietnam en is een communistische organisatie. Het Front dwingt de bevolking d.m.v. terreur om haar steun te verlenen.

1962

Steeds meer communistische infiltranten komen uit het noorden het grondgebied van de republiek Vietnam binnen. Om zich tegen deze groeiende agressie te verdedigen, doen wij een beroep op Amerikaanse hulp, die voortvloeit uit het ZOAVO-verdrag.

V.F.R.Z.V.

1959-1960

De bevolking van Zuid-Vietnam is spontaan in opstand gekomen tegen de terreur van Diem, die nu niet alleen de voormalige vietnamstrijders tracht te liquideren, maar ook de Boeddhisten en de nationale minderheden vervolgt. Ja alles en iedereen die niet katholiek is. Om zich te verdedigen grijpt het volk naar de wapens, eerst in de Mekong-Delta, later ook elders. De voormalige kaders van de Vietminh geven leiding aan het volksverzet. Dit verzet wordt tenslotte gecoördineerd binnen het Nationaal Bevrijdingsfront, dat bestaat uit vertegenwoordigers van alle onderdrukte en vervolgte groeperingen: Boeddhisten, voormalige Vietminhleden, nationale minderheden en religieuze groeperingen.

1962

Het toenemende verzet van de Vietnamese bevolking, geleid door het Bevrijdingsfront dwingt de klik van Diem hun Amerikaanse zetbazen om hulp te vragen om hun wankelende positie te handhaven. Door zijn intensieve terreur begint Diem vrijwel alle groeperingen en sociale lagen van de Zuid-Vietnamese bevolking van zich te

a.

De geloofwaardigheid van de Amerikaanse beloften is in het geding. De agressie vanuit Noord-Vietnam neemt toe. We sturen nu openlijk meer wapens en Amerikaanse adviseurs naar Vietnam om de Vietnamese regering te helpen, en gaan direct aan de strijd deelnemen, omdat Hanoi ook geregelde troepen naar het Zuiden gestuurd heeft. Gezien de agressie tegen het Zuiden zouden bombardementen op Noord-Vietnam eventueel gerechtvaardigd kunnen worden.

1963

Diem, de Z.-Vietnamese president, die zich tot een wrede diktator heeft ontwikkeld, valt niet langer te handhaven. Wij trekken onze handen van hem terug, en Diem wordt vermoord. De terroristische activiteiten van N.-Vietnam en de Vietcong nemen toe. De strijd was dus niet gericht tegen Diem, maar op vernietiging van ieder soort anti-communistisch nationalisme in Z.-Vietnam.

D.R.V.

In het zuidelijk deel van Vietnam, zowel als in Laos, is de groei van het revolutionaire verzet echter niet te stuiten. De z.g. kommunistische infiltranten uit het noorden, waar de klik van Diem over spreekt, bestaan niet. Er is slechts sprake van voormalige Vietminhstrijders, boeren, die in het noorden waren gedenilitariseerd en nu naar hun woonsteden in het zuiden terugkeren. Dat zij deel gaan nemen aan het gewapend verzet tegen Diem is vanzelfsprekend.

1963

Zelfs de Amerikanen zien in dat de dictator Diem niet langer te handhaven valt. Zij laten hem vallen, omdat zij hun imperialistische belangen niet langer met zijn lot kunnen blijven verbinden. De feodale uitbuiting van het volk wordt echter, ondanks het verdwijnen van Diem, voortgezet

V.R.Z.V.

vervreemden. De Amerikaanse militaire hulp aan Diem is ernstige schending van de akkoorden van Genève.

R.Z.V.

1963

Diem is incapabel gebleken. De situatie maakt het noodzakelijk een regering te vormen, die aan de strijd tegen de communistische agressie leiding kan geven.

1963

De Amerikanen laten hun beschermeling Diem vallen om een totale ineenstorting van het Zuid-Vietnamese marionetten regime te voorkomen. Met behulp van de C.I.A. brengen zij steeds nieuwe generaals aan de macht, die zodra zij bereidheid vertonen om met het Front in onderhandeling te treden weer aan de kant worden geschoven. Grote gebieden in Z.-Vietnam zijn nu in handen van het Front, dat het land onder de boeren verdeelt en het welzijn van de bevolking krachtig ter hand neemt.

1964

a.

Patrouillerende Amerikaanse oorlogsschepen worden aangevallen buiten de territoriale wateren. Deze agressie wordt bestrft met bombardementsaanvallen op N.-Vietnam. Amerikaanse troepen gaan als zelfstandige eenheden deelnemen aan de gevechten.

1965

De militaire operaties van N.-Vietnam en de Victcong tegen Amerikaanse installaties in Z.-Vietnam worden steeds drijster en intensiever. Wij staan voor de keuze: terugtrekken of vergroting van onze militaire inzet. We kiezen voor het laatste, omdat:

- indien N.-Vietnam of China de macht in een van de landen in Z.O.-Azïe over zouden nemen, is dat al ernstig genoeg. Maar daarvoor zouden de andere landen in Z.O.-Azïe zo zwak komen te staan, dat zij niet meer bij machte zouden zijn hun onafhankelijkheid te handhaven.
- de machtspositie van het vijandige en agressieve regime van Communisties China en N.-Vietnam zou enorm aan kracht winnen. De volkeren in dat gebied zouden in een toestand

D.R.V.

1964.

Het zgn. Tonkin-incident, dat door de Amerikaanse imperialisten in scene is gezet, is slechts een voorwendsel om openlijk troepen naar Zuid-Vietnam te kunnen zenden en de agressie tot de Demokratiese Republiek Vietnam te kunnen uitbreiden.

1965

De terreurbombardementen van de Amerikaanse agressors op de Demokratiese Republiek Vietnam worden uitgebreid. De revolutionaire geest van de bevolking neemt hierdoor echter toe en het gevoel van eenheid met de strijdende broeders in het Zuiden wordt er slechts door versterkt.

R.Z.V.

1964

De Republiek Vietnam zal naarmate de agressie van N.-Vietnam blijft toeneemen de Amerikaanse regering om meer hulp blijven vragen. De bombardementen op N.-Vietnam vormen een bewijs voor onze standvastigheid en die van onze bondgenoten om niet te wijken voor de communistiese chantage.

1965

de Republiek Vietnam zal, tesamen met haar bondgenoten, de agressie van China en N.-Vietnam een halt toeroepen.

V.R.R.Z.V.

1964

De Amerikaanse agressors voeren nu snel troepen aan om een totale ineenstorting van de marionetten-regering in Saigon te voorkomen. In het afgelopen jaar heeft de politieke en militaire macht van het Bevrijdingsfront zich enorm vergroot.

1965

Het Amerikaanse agressieleger wordt voortdurend uitgebreid. De voornaamste vijand van de bevolking is nu niet langer de feodale klik in Saigon, maar de Amerikaanse imperialisten, die steeds openlijker de oorlog van het Saigon-leger overnemen.

1965 (vervolg)

d.

van horigheid, zo niet slavernij komen te leven.

Deze situatie zou eenzelfde agressieve overheersing in een groot deel van Azië scheppen als vertijds in de Tweede Wereldoorlog Japan had geschapen. Dit zou in strijd zijn met onze nationale belangen.

Deels nog jonge naties in Z.O.-Azië moeten we blijven steunen in hun ontwikkeling. Daarmee is een stuk eigen ideaal en ons nationaal belang gemoeid. Daarom moeten wij die landen blijven beveiligen tegen buitenlandse agressie en ondergrondse activiteiten.

Vietnam betekent voor ons een gewichtige en misschien beslissende krachtproef of het mogelijk is de communistiese strategie van "nationale bevrijdingsoorlogen" of "volksoorlogen", zelfs onder zulke uiterst moeilijke omstandigheden als die in Vietnam het hoofd te bieden.

Daarom besluiten wij in februari tot opvoering van de bombardementen op N.-Vietnam en de inzet van steeds grotere gevechtseenheden in antwoord op de voortdurende escalatie van Hanoi.

1966

Herhaaldelijk geven we te kennen dat Amerika bereid is tot onvoorwaardelijke onderhandelingen. Wij stellen ons uitdrukkelijk op het standpunt dat het Bevrijdingsfront geen onderhandelingspart-

D.R.V.

1966

Vredesonderhandelingen met de Amerikaanse imperialisten zijn onmogelijk zolang de terreurbombardementen tegen de Demokratiese

R.Z.V.

1966

De Republiek Vietnam zal nooit vrede sluiten met N.-Vietnam, vóórdat de N.-Vietnamezen al hun manschappen uit het Zuiden hebben teruggetrokken en agressie te-

V.F.R.Z.V.

1966

Het Bevrijdingsfront is de enige officiële vertegenwoordiger van het Vietnamese volk in het Zuiden. Het zal nooit onderhandelen met het marionetten-

q.

ner kan zijn en dat de tweedeling van Vietnam gehandhaafd moet blijven. Hanoi saboteert de mogelijkheid tot vredesbesprekingen door aan de eis tot totale stopzetting van de bombardementen vast te blijven houden, zonder daar iets tegenover te stellen.

febr. 1968

Het grootscheepse têt-offensief van de N.-Vietnamezen en de Vietcong is mislukt.

D.R.V.

Republiek Vietnam voortgaan. De Amerikanen hebben de mond vol over vrede maar tegelijkertijd voeren zij hun bombardementen op de Democratische Republiek verder op en sturen steeds meer soldaten naar het Zuiden. Het Bevrijdingsfront geeft leiding aan de strijd in het Zuiden en is de natuurlijke onderhandelingspartner voor aanleggelegenheden in het Zuiden.

febr. 1968

Het têt-offensief bewijst de geweldige slagkracht van het Z.-Vietnamese volk. Het is een harde les voor de imperialisten en hun handlangers, die de vastberadenheid en de kracht van het Vietnamese volk om voor de overwinning te blijven strijden nog steeds hebben onderschat.

r.z.v.

gen de Republiek Vietnam volledig hebben gestaakt. Ook zal de Republiek Vietnam nooit communisten van het Front in haar regering opnemen of zelf maar daarover onderhandelen. Het zgn. Bevrijdingsfront kan nooit als onderhandelingspartner erkent worden, omdat het slechts een dekmantel is voor de N.-Vietnamese agressie en vanuit N.-Vietnam wordt geleid. Vredesonderhandelingen met het Front zouden een erkenning van het Front inhouden.

febr. 1968

Het wanhoopsoffensief tijdens têt is op een volledige mislukking uitgelopen. De N.-Vietnamese agressors hadden er op gerekend bij dit offensief de volledige overwinning te behalen, maar zij zijn overal teruggeslagen.

V.R.Z.V.

regiem van Thieu, aangezien dit een erkenning van dit regiem zou betekenen. Het regiem Thieu Ky vertegenwoordigt slechts zichzelf en een handvol generaals en grootgrondbezitters, die het volk uitbuiten en wordt alleen door de massieve Amerikaanse steun kunstmatig in stand gehouden.

febr. 1968

Het têt-offensief betekent een geweldige overwinning voor het Vietnamese volk. In het hele land komt de bevolking van Z.-Vietnam in opstand en worden Amerikanen en hun marionetten verpletterende slagen toegebracht. In één klap is hoop van de Amerikaanse agressors om de overwinning te behalen volledig de bodem ingeslagen. De bevrijde gebieden worden sterk in omvang uitgebreid. Slechts door massale terreurbombardementen, waarbij hele steden volledig worden verwoest, kunnen de Amerikanen zich staande houden. Het marionettenleger van de klik in Saigon wordt geheel vernietigd.

april 1968

De bombardementen op N.-Vietnam worden gedeeltelijk stopgezet als gebaar van goede wil aan Hanoi. Deze eenzijdige Amerikaanse stap is een bewijs van de vredes wil van Amerika.

C.

april 1968

De gedeeltelijke stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op de Democratische Republiek Vietnam is een duidelijke aanwijzing dat de agressors de moed verloren hebben om op het slagveld de overwinning te behalen. President Johnson, die zijn politieke toekomst aan een overwinning in Vietnam had verbonden, bekent zijn nederlaag door zich niet herkiesbaar te stellen. De Democratische Republiek Vietnam is bereid met de Amerikanen te spreken over een onvoorwaardelijke stopzetting van de Amerikaanse luchtaanvallen opdat vredesonderhandelingen kunnen beginnen.

D.R.V.

mei 1968

In Parijs beginnen onderhandelingen met Hanoi. Hanoi sluit de onderhandelingen uit voor propaganda-doeleinden.

mei 1968

In Parijs zal met de Amerikanen gepraat moeten worden over alle problemen van belang voor beide zijden. Het Nationaal Bevrijdingsfront is de echte en wettige vertegenwoordiger van het Z.-Vietnamese volk. De bombardementen, die nog verhevigd zijn, moeten onvoorwaardelijk en volledig worden gestaakt.

april 1968

De Republiek Vietnam is voor een gedeeltelijke stopzetting van de bombardementen op N.-Vietnam, indien dit tot resultaten zal kunnen leiden. Zij weigert echter ook maar in overweging te nemen met het zgn. Bevrijdingsfront in onderhandelingen te treden of over de vorming van een coalitie-regering te praten.

R.Z.V.

mei 1968

De Republiek Vietnam wil aan de besprekingen deelnemen, zo gauw men tot de kern van het probleem is gekomen. Buiten de regering van de Republiek Vietnam kan geen enkele politieke groep of verzameling van ondermijnende elementen aanspraak maken op de titel regering.

V.P.R.Z.V.

april 1968

Door de vernietigende nederlagen als gevolg van het têt-offensief en de onbuigzaamheid van de bevolking in het Noorden, die weigert te wijken voor de Amerikaanse luchtmacht, zijn de Amerikaanse agressors gedwongen de realiteit onder ogen te zien, dat zij op het slagveld geen overwinning kunnen behalen en op den duur de totale nederlaag niet kunnen ontgaan.

mei 1968

Het Nationaal Bevrijdingsfront is de vertegenwoordiger van het Z.-Vietnamese volk; het blijft vasthouden aan haar programma, dat de volgende eisen inhoudt:
1) staking van de Amerikaanse interventie in Z.-Vietnam.
2) herstel van de vrede in het gehele land door een beslissing van de betrokken partijen.
3) Vorming van een nationale regering, waarin alle partijen, alle groepen, alle

a.

nov. 1968

Hanoi trekt troepen terug uit het Zuiden. Als tegengebaar staken wij de bombardementen volledig. De basis van de vredesbesprekingen in Parijs wordt verbreed door het Bevrijdingsfront en de regering van Z.-Vietnam een plaats te geven aan de onderhandelingstafel. Dit houdt echter niet in, dat wij het Bevrijdingsfront erkennen.

D.R.V.

nov. 1968

Het staken van de bombardementen is een grote stap tot de volledige overwinning. Nu ze zijn gestopt, is het mogelijk tot onderhandelingen te komen over vrede. De marionetten-regering blijft de aanvang de onderhandelingen saboteren.

R.Z.V.

nov. 1968

De eenzijdige stopzetting van de Amerikaanse bombardementen is gevaarlijk en riskant. De tegenstander heeft onvoldoende bereidheid getoond in ruil hiervoor zijn agressie wezenlijk te verminderen. Er zullen directe onderhandeling gevoerd kunnen worden tussen de Republiek Vietnam en N.-Vietnam, wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- 1 Hanoi moet een krachtige en ondubbelzinnige verzekering geven aan de Republiek Vietnam, dat het bereid is om rechtstreekse en serieuze besprekingen te beginnen met de Republiek Vietnam.
- 2 Hanoi moet geen listen toe-

V.R.R.Z.V.

mei 1968 (vervolg)

sekten, ongeacht hun politieke richting, hun sociale herkomst, hun milieu of hun godsdienst, die in Vietnam bestaan, vertegenwoordigd zullen zijn, een regering, die ermee belast zal zijn de vrede tot werkelijkheid te maken en deze te waarborgen, en algemen verkiezingen te organiseren met het oog op de vorming van een nationale vergadering voor Z.-Vietnam

4 een buitenlandse politiek, gericht op vrede en neutraliteit, het instellen van vriendschappelijke betrekkingen met alle landen, vooral de buurlanden.

nov. 1968. Het Nationaal Bevrijdingsfront kondigt haar programma aan van 5 punten, gebaseerd op de 4 eisen:

- 1 Het Front blijft strijden voor een verenigd, neutraal, welvarend en democratisch Vietnam.
- 2 Alle strijdkrachten van de Amerikanen en hun satellieten moeten zich terugtrekken uit Zuid-Vietnam.
- 3 De interne problemen van Vietnam moeten worden geregeld door het Vietnamese volk zonder inmenging van buiten. Er moet een coalitie regering worden gevormd en in Z.-Vietnam moeten vrije en democratische verkiezingen worden gehouden.

sept 1969

q.
Een van het vredesgesprek
de deelname van de 4 par-
tijen. Wij eisen herstel van
de demilitariseerde zone,
die door Hanoi is bezet. Dit
is de eerste stap tot de-escala-
tie. Hanoi wil er niet van
weten.

sept 1969

Hanoi en de Vietcong eisen
de "uitschakeling van het
regime van Thieu". Voor
ons is dit volledig onaan-
vaardbaar: het regime van
Babon bestaat legaal,
grondwettelijk en werke-
lijk.

mei 1969

Het Nationaal Bevrijdings-
front lanceert een vredes-
plan, dat neerkomt op de
vorming van een coalitie-
regering. Het plan bevat
echter nog steeds de eis
tot eenzijdige terugtrek-
king van de Amerikaanse

jan. 1969

D.R.V.
Amerika dient ook met het Be-
vrijdingsfront te spreken.
Een oplossing van het vraag-
stuk is onmogelijk, wanneer
de Amerikaanse regering
niet met het Front onder-
handelt.

maart 1969

Vrede is slechts mogelijk
als het regime van Thieu
wordt uitgeschakeld.

mei 1969

De regering van de Demokra-
tische Republiek Vietnam
keurde het vredesvoorstel van
het Nationaal Bevrijdings-
front volledig goed en
steunt het zonder voorbe-
houd. Het 8-punten programma
van Nixon is onaanvaardbaar.

nov. 1968 (vervolg)

I.L.V.
passen om het zgn. Nationaal
Bevrijdingsfront deel te la-
ten nemen aan de bespre-
kingen als een onafhankelij-
ke eenheid-onderscheiden
van de N.-Vietnamese delega-
tie - als een manoeuvre, die de
eerste stap vormt naar de
formule van een onechte
coalitie-regering in Z.-
Vietnam.

jan. 1969

De Republiek Vietnam wil
slechts rechtstreekse bespre-
kingen met het Front voeren.
Erkenning van het Front
blijft een onmogelijkheid.

maart 1969

Vrede is slechts mogelijk
wanneer N.-Vietnam haar
agressie tegen de Republiek
Z.-Vietnam onvoorwaardelijk
staakt.

mei 1969

Het vredesvoorstel van het
Front wordt verworpen. Over
de vorming van een coalitie-
regering en eenzijdige en
onvoorwaardelijke terug-
trekking van de Amerikaanse
troepen kan niet serieus
gepraat worden.

nov. 1968 (vervolg)

V.I.L.V.
4 De bevolking van N.-en Z.-
Vietnam moeten het met
elkaar eens worden over de
hereniging van het land
zonder enige buitenlandse
inmenging.
5 Een buitenlandse politiek
van vrede en neutraliteit:
geen militair verbond met
welk land dan ook.

jan. 1969

Nadat de marionetten in
Saigon het begin van de
vredesbesprekingen ein-
deloos hebben vertraagd
door aan hun eis dat er
maar twee partijen zou-
den zijn te blijven vast-
houden, kunnen nu de on-
derhandelingen beginnen.

maart 1969

Vrede is slechts mogelijk
indien het regime van
Thieu wordt uitgeschakeld.

mei 1969

Het vredesplan van 8 pun-
ten is gebaseerd op het
programma van 4 eisen en
het programma van 5 punten
van nov. 1968. De te vormen
coalitie-regering dient de-
mokratiese vrijheden vrij-
heden in te stellen:

d.

juni 1969(vervolg)

Dit zal afhankelijk zijn van de resultaten van het vredesoverleg in Parijs, van de militaire activiteit van de tegenstander en de opleiding en de uitrusting van de Z.-Vietnamese troepen.

juni 1969

De vorming van een "Voorlopige Revolutionaire Regering van Z.-Vietnam" door het Bevrijdingsfront maakt op ons geen indruk. Het blijft de andere partij voor ons. om het even onder welke gedaante.

juni 1969

Amerika blijft de regering Thieu steunen, omdat ze op wettige wijze tot stand gekomen is. Toegeven aan de communistische druk Thieu te verwijderen, zou gelijk staan met capitulatie. Nixon staat achter het plan van Thieu om verkiezingen te organiseren.

juni 1969

Ook na afloop van de oorlog zullen Amerikaanse adviseurs in Vietnam nodig blijven voor de opleiding en bevoorradings van de Z.-Vietnamezen. Dit zullen er meer zijn dan 7.000 en minder dan 55.000.

D.R.V.

juni 1969

De Voorlopige Revolutionaire Regering van Z.-Vietnam wordt door de Demokratiese Republiek Vietnam erkent als de enige vertegenwoordiger van het Z.-Vietnamese volk

juni 1969

De Rlik van Thieu stelt voor om in het Zuiden vrije verkiezingen te houden onder internationaal toezicht, maar dit is slechts propaganda. Vrije verkiezingen zijn onmogelijk zolang de bedrieger Thieu in Saigon aan het bewind is.

juni 1969

De bekendmaking dat Amerika ook na afloop van de oorlog duizenden militaire adviseurs in Vietnam wil houden, bewijst dat de Amerikaanse agressors nog steeds hun oude plannen koesteren. Een coalitie-regering op neutrale basis wordt hiermee onmogelijk gemaakt.

R.Z.V.

juni 1969

De Voorlopige Revolutionaire regering van Z.-Vietnam is volkomen onaanvaardbaar en moet gezien worden als een propagandastunt van het Bevrijdingsfront.

juni 1969

Het Vietnamese volk dient zelfstandig over haar toekomst te beslissen. Er zullen vrije verkiezingen gehouden moeten worden onder internationaal toezicht.

Het bondgenootschap tussen de Republiek Vietnam en de V.S. zal ook na de oorlog van kracht blijven. De daaruit voortvloeiende verplichtingen van wederzijdse militaire bijstand zullen worden gehandhaafd.

V.R.Z.V.

juni 1969

De Voorlopige Revolutionaire Regering van Z.-Vietnam wordt gevormd, bestaande uit groeperingen zowel van binnen als van buiten het Bevrijdingsfront, alsmede uit Vietnamese ballingen. Zij wordt vrijwel onmiddellijk door een groot aantal staten erkent.

juni 1969

Vrije verkiezingen zijn onmogelijk, zolang er een half miljoen Amerikaanse soldaten in ons land zijn en de verrader Thieu niet is verdwenen.

juni 1969

Uit de aankondiging dat er ook na de oorlog nog Amerikaanse adviseurs in Vietnam zullen blijven, blijkt op een cynische wijze, dat de Amerikaanse imperialisten zich tegen de vorming van een neutrale coalitieregering blijven verzetten

a.

dec. 1969

Amerika bombardeert in Cambodja, omdat de N.-Vietnamezen en de Vietcong van daaruit voortdurend aanvallen ondernemen op Vietnam en de Amerikaanse troepen.

jan. 1970

N.-Vietnam in het offensief in Laos en Cambodja. Dit is ondermijning van de regeringen van deze landen en tevens van de positie van de V.S. in Indo-China. Wij ondersteunen de regeringen van deze landen met bombardementen

april 1970

Het regime van Lon Nol in Cambodja wordt ernstig bedreigd door de N.-Vietnamezen. Troepen van Z.-Vietnam vallen aan in Cambodja. Amerika stuurt adviseurs en geeft logistieke ondersteuning aan de operaties. Doel is de N.-Vietnamezen uit de zgn. Papegaaijenbek in Cambodja te verdrijven, van waaruit zij aanvallen ondernemen in Z.-Vietnam. Dit gebied vormt een onderdeel van de Ho Tsji Minh-route.

juli 1970

De terugtrekking uit Cam-

D.R.V.

dec. 1969

De Amerikanen zijn erop gericht om hun agressie in Z.O.-Azije uit te breiden.

jan. 1970

De Democratische Republiek Vietnam heeft geen troepen in Laos en Cambodja. Deze imperialistische bewering is slechts een dekmantel om de oorlog naar Laos en Cambodja te kunnen uitbreiden. De strijd in Laos en Cambodja wordt gevoerd door het volk zelf, vertegenwoordigd door de Pathet Lao en de Rode Khmer.

april 1970

De Cambodjaanse marionetten-regering van Lon Nol staat op instorten. De Cambodjaanse Volksbevrijdingslegers maken geweldige vorderingen. Deze openlijke Amerikaanse agressie is een ernstige escalatie van de Amerikaanse imperialisten.

juli 1970

De operatie in Cambodja

R.Z.V.

dec. 1969

De oorlog dient tot Cambodja te worden uitgebreid om de N.-Vietnamese aanvoer-routes (Ho Tsji Minh-route) te kunnen afsnijden.

jan. 1970

Het communistische offensief in Laos en Cambodja vormt een bedreiging voor de positie van de Republiek Vietnam. De Republiek Vietnam kan niet tolereren dat onze buurstaten in communistische handen vallen.

april 1970

De N.-Vietnamese agressie tegen Vietnam moet worden aangepakt. De N.-Vietnamezen moet niet langer de kans geboden worden zich in Cambodja te hergroeperen en van daaruit onbelenmerd wapens en manschappen aan te voeren voor de strijd in Vietnam.

juli 1970

De N.-Vietnamese bevoorra-

V.R.R.Z.V.

dec. 1969

De uitbreiding van Amerikaanse agressie tot over Cambodja is het zoveelste bewijs dat Amerika zijn imperialistische plundertochten in Z.O.-Azije voort wenst te zetten.

jan. 1970

De imperialisten brengen hun plannen tot uitbreiding van de oorlog over geheel Indo-China in praktijk.

april 1970

De Amerikaanse regering tracht het fascistische regime van Lon Nol, dat door de C.I.A. in het zadel is geholpen, te redden door openlijke interventie in Cambodja.

juli 1970

De operatie in Cambodja heeft

a.

bodja is voltooid. Door het succes van de operaties in Cambodja is de kans op vrede vergroot.

sept. 1970

Het nieuwe vredesvoorstel van het Bevrijdingsfront blijft voor Amerika oude wijn in nieuwe zakken. De Vietcong blijft vasthouden aan de eis om de wettige regering in Z.-Vietnam te laten vallen en een tijdschema bekend te maken voor eenzijdige terugtrekking van de Amerikaanse troepen.

okt. 1970

Amerika doet een nieuw vredesvoorstel van 5 punten voorgeheel Indo-China:

- een bestand-op-de plaats onder internationale controle.
- Voorts een nieuwe Indo-Chinese vredesconferentie op basis van de accoorden van Genève.
- Amerika stelt een volledig tijdschema in het vooruitzicht voor totale terugtrekking uit Vietnam.
- een politieke regeling, die rekening houdt met de aspiraties van alle Z.-Vietnamezen

D.R.V.

is op een volledige mislukking uitgedraaid. Het Z.-Vietnamese leger is een papieren tijger gebleken.

sept. 1970

Het nieuwe vredesaanbod van de Voorlopige Revolutionaire Regering van Z.-Vietnam is een vredesplan van grote betekenis.

okt. 1970

Het Amerikaanse vredesvoorstel bevat niets nieuws en niets belangrijks. Het voorstel heeft alleen betekenis voor binnenlands gebruik in de V.S., met het oog op de komende verkiezingen.

r.z.v.

Ringsloten en aanvalssentra in Cambodja zijn zware slagen toegebracht. Het Z.-Vietnamese leger heeft haar nog steeds groeiende gevechtskracht bewezen

sept. 1970

Een coalitieregering met de communisten blijft onmogelijk. De communistiese zijde heeft niet het recht een verandering in de regering te eisen.

okt. 1970

Het Amerikaanse vredesvoorstel is bij ons gunstig ontvangen.

V.R.R.Z.V.

de Amerikaanse agressors en het Z.-Vietnamese marionetten-leger geen succes opgeleverd. De Cambodjaanse volksbevrijdingslegers hebben het initiatief niet uit handen hoeven geven.

sept. 1970

De nieuwe vredesvoorstellen zijn een verduidelijking van het 10-punten plan van vorig jaar. Wanneer Amerika verklaart, dat zijn troepen vóór 30 juni volgend jaar worden teruggetrokken, kan een staakt-het-vuren tot stand komen en zullen de krijgsgevangenen kunnen worden vrijgelaten. De Voorlopige Revolutionaire Regering is bereid met een regering te onderhandelen, waarvan ook leden van de huidige regering in Saigon deel uitmaken, behalve de drie top-leiders Thieu, Ky en Khiem.

okt. 1970

Het Amerikaanse vredesplan is slechts een propagandamanoeuvre. Nixon blijft steun geven aan Thieu en Ky, die een van de belangrijkste hinderpalen vormen op de weg naar de vrede. Hij blijft weigeren de Amerikaanse troepen onwaardelijk terug te trekken. Een staakt-het-vuren is slechts mogelijk wanneer de

d.

Wederzijdse onmiddellijke vrij-
lating van alle gevangenen.

D.R.V.

nov. 1970

Als vergelding voor het neere-
schieten van ongewapende Ame-
rikaanse verkenningsvliegtui-
den voeren Amerikaanse bom-
menwerpers enige bombardemen-
ten uit op N.-Vietnam.

nov. 1970

De Amerikaanse agressors
hebben dichtbevolkte gebie-
den bestookt in de pro-
vincies Haiphong, Quang
Ninh en Hatai. Hierbij
zijn vele burgers om het
leven gekomen

nov. 1970

De Republiek Vietnam had,
gezien het gebrek aan be-
reidheid van Hanoi tot
serieus onderhandelen,
reeds eerder gepleit
voor hervatting van de
bombardementen. De N.-
Vietnamezen hebben
hun oorlogsinspanning-
en in het Zuiden de
laatste maanden geïn-
tensiveerd.

R.Z.V.

V.R.R.Z.V.

Amerikanen werkelijke bereid-
heid te kennen geven om zich
terug te trekken.

nov. 1970

Wederom hebben de Amerikaan-
se imperialisten hun vredes-
masker afgelegd.

jan. 1971

De terugtrekken van de Am-
erikaanse strijdkrachten
uit Vietnam bevindt zich
in een kritieke fase. De
U.S. zullen gebruik maken
van hun luchtmacht, waar
dit nodig blijkt, in ge-
heel Indo-China, om te
voorkomen, dat communis-
tische troepenconcentraties
worden gevormd voor aanval-
len.

jan. 1971

De aankondiging van de A-
merikaanse president is
een bedreiging, gericht
tegen N.-Vietnam. De Ame-
rikaanse regering zoekt
naar een rechtvaardiging
om haar terreur-bombardo-
menten tegen de Demokra-
tische Republiek te her-
vatten.

jan. 1971

De N.-Vietnamezen proberen
van de terugtrekking van de
Amerikaanse troepen voor-
deel te plukken en hun po-
sitie in heel Indo-China
te versterken. Het Z.-Viet-
nameese Leger is, met Ameri-
kaanse steun vanuit de
lucht, in staat om overal
in Indo-China de vijand ef-
fectief te bestrijden en
hun land te beveiligen.

jan. 1971

De Vietnamisatie, de immore-
le poging om Vietnamezen
tegen Vietnamezen op te
zetten, is tot mislukking ge-
doemd. Overal in Indo-China
zijn de volkebevrijdingslegers
in opmars. Daarom versterken
de Amerikanen hun luchtvloot
om zo hun agressie te kun-
nen voortzetten

febr. 1971

De Z.-Vietnamese operatie
in Laos, onder Amerikaanse
dekking vanuit de lucht,
kan niet worden gezien
als een uitbreiding van
de oorlog, omdat het een
beperkte operatie is, met
de bedoeling de communis-
ten uit Zuid-Laos te ver-

febr. 1971

De agressie in Laos be-
wijst dat de tegenstan-
der er slechts op uit
is haar oorlogsinspan-
ningen te vergroten

febr. 1971

De ernstige situatie in La-
os en de toenemende agres-
sie in Z.-Vietnam vanuit
Laos maken een militaire
operatie op Laotieans grond-
gebied noodzakelijk

febr. 1971

De agressie tegen Laos is
gericht tegen het Laotiaan-
se volk, dat onder leiding van
de Pathet Lao een offensief
is begonnen, waardoor het
reactionaire bewind van
Soevanna Phoema dreigt te
worden weggevaagd.

a.

drijven en de Ho Tsji Minh-route te blokkeren.

febr. 1971

Als de N.-Vietnamese troepen de gededemilitariseerde zone zullen overschrijden, zullen wij ernstig overwegen de bombardementen op N.-Vietnam te hervatten

april 1971

De Z.-Vietnamese operatie heeft bewezen, dat de Vietnamisatie een succes is geworden.
De Amerikaanse luchtaanval- len op N.-Vietnam zullen worden hervat, indien Hanoi de Amerikaanse krijgsgevan- genen voor onbepaalde tijd wegst vast te houden.

juli 1971

Het nieuwe vredesplan van de Vietcong is voor ons onaanvaardbaar, hoewel het als positief punt bevat het vrijlaten van de Ame- rikaanse krijgsgevangenen gelijktijdig met de te- rugtrekking van de Ame- rikaanse troepen. Wij blijven echter weigeren een rege- ling te accepteren, die de 17 miljoen Vietnamezen aan de communisten overle- vert.

D.R.V.

febr. 1971

De bedreigingen van Nixon zullen het Vietnamese volk niet van haar gerechtvaar- digde strijd kunnen afhouden.

april 1971

De Amerikaanse krijgsgevangenen zullen worden vrijgelaten, zo- dra de Amerikanen een tijd- schema voor onvoorwaardelij- ke terugtrekking van hun troepen bekend maken en ac- coörd gaan met een coalitie- regering in Z.-Vietnam vol- gens de vredesvoorstellen van de Voorlopige Revolutionaire Regering van Z.-Vietnam.

juli 1971

De Demokratiese Republiek Viet- nam stelt zich volledig achter het vredesplan van de Voorlo- pige Revolutionaire Regering van Z.-Vietnam.

R.Z.V.

febr. 1971

De agressie vanuit N.-Vietnam gaat voort. De N.-Vietnamese oorlogsinspanningen moeten een krachtig antwoord ont- vangen.

april 1971

Hoewel het leger te kampen heeft gehad met tegensla- gen, is de operatie in La- os succesvol verlopen. De Vietnamisatie is geslaagd. Het leger van de Republiek Vietnam is in staat geble- ken de Amerikaanse troepen te vervangen.

juli 1971

De nieuwe voorstellen van de Vietcong bevatten niets nieuws, afgezien van het punt van de Amerikaanse krijgs- gevangenen in handen van de Vietcong en de N.-Vietname- zen.

V.R.R.Z.V.

febr. 1971

De Voorlopige Revolutionaire Regering van Z.-Vietnam wijst de pogingen om van de tijdelijke demarkatielijn een grens te maken, van de hand wijzen. Vietnam is tijdelijk verdeeld, maar blijft één en ondeelbaar. De strijd van het Noorden en het Zuiden is één en onverbreekbaar.

april 1971

Het marionetten-leger van Saigon is in Laos vernietig- end verslagen. Hele batal- jons zijn volledig uitge- roeid. Tenslotte is het in paniek teruggevlucht. De Vietnamisatie is mislukt. Om het leger van Saigon staan- de te houden, breidt Amerika de luchtoorlog uit.

juli 1971

Ons nieuwe vredesplan is een nadere ontwikkeling van ons vorige. De Amerikaanse krijgs- gevangenen zullen tegelijker- tijd met de terugtrekking van de Amerikaanse troepen kun- nen worden vrijgelaten, mits Amerika ock met betrekking tot de andere punten van overleg een positieve hou- ding aan de dag legt.

a

dec. 1971

Amerika hervat de bombardementen op N.-Vietnam, omdat Hanoi de geheime overeenkomst uit 1968, op basis waarvan de bombardementen in 1968 waren stopgezet herhaaldelijk heeft geschonden. Hanoi heeft de verklaring geschonden door:

- 1 Het beschieten van steden in Z.-Vietnam
- 2 Het herhaaldelijk schenden van de neutrale zone tussen Noord en Zuid
- 3 Aanvallen op ongewapende Amerikaanse verkenningsvliegtuigen en andere Amerikaanse vliegtuigen.
- 4 Te weinig medewerking op het vredesoverleg in Parijs.

maart 1972

Amerika zal doorgaan met de bombardementen tot N.-Vietnam serieus wil onderhandelen

april 1972

Als antwoord op het grote N.-Vietnamese offensief in het Zuiden bombardeert Amerika tot bij Hanoi en Haiphong. Amerika zal dit blijven doen tot N.-Vietnam een einde maakt aan haar offensief. Het Vietnamiseringsprogramma verloopt goed. De Amerikaanse troepen kunnen verder worden teruggetrokken.

mei 1972

Het hevige offensief van N.-Vietnam duurt voort. Amerika

D.R.V.

dec 1971

Van een geheime overeenkomst is nooit sprake geweest. De imperialisten brengen hun plannen tot hetvatting van de brute agressie tegen de Democratische Republiek Vietnam ten uitvoer. Het Vietnamese volk zal de strijd voortzetten tot de overwinning is behaald en niet wijken voor de Amerikaanse chantage.

maart 1972

De Amerikaanse agressors bewijzen dat zij nog steeds uit zijn op de overwinning.

april 1972

De waanzinnige Amerikaanse imperialisten bombarderen de grote bevolkingscentra. Er vallen duizenden slachtoffers onder de burgerbevolking.

mei 1972

Ook deze Amerikaanse

R.Z.V.

dec. 1971

Wij staan volledig achter de Amerikaanse maatregelen.

maart 1972

De Aanvoer van troepen en materieel vanuit N.-Vietnam moet worden geblokkeerd.

april 1972

De blokkade van de havens van Hanoi en Haphong is de enige mogelijkheid om een einde te maken aan de constante stroom van materieel, dat het N.-Vietnamese offensief in het Zuiden op gang houdt.

mei 1972

Wij juichen de blokkade

V.R.Z.V.

dec. 1971

Het Vietnamese volk zal de strijd voortzetten, in het Noorden, zowel als in het Zuiden.

maart 1972

Amerika weigert nog steeds een coalitieregering te aanvaarden.

april 1972

Het volk in Z.-Vietnam zet haar overwinningen reeks voort. Het offensief is niet essentieel afhankelijk van hulpverlening uit het Noorden. De Voorlopige Revolutioinaire Regering beschikt over voldoende hulpbronnen.

mei 1972

De uitbreiding van de

a.

ant. woordt hierop door de havens van Haiphong en Hanoi te blokkeren. De Luchtvloot wordt uitgebreid. De V.S. breken de onderhandelingen tijdelijk af, omdat Hanoi toch niet serieus wil praten.

Juli 1972

De beschuldigingen dat Amerika systematies de dijken in N.-Vietnam bombardeert zijn communistiese laster. Er is slechts sprake van enkele toevalstreffers, omdat Hanoi in de omgeving van de waterwerken militaire installaties heeft ingericht.

aug 1972

Het grote N.-Vietnamese offensief is, dank zij de Amerikaanse tegenmaatregelen over zijn hoogtepunt heen.

D.R.V.

agressie is niet lonend. De mijnen in de havens zullen zo spoedig mogelijk worden opgeruimd. Het afbreken van de onderhandelingen beweijst de Amerikaanse oorlogszucht.

juli 1972

Amerika bombardeert op grote schaal de dijken in de Demokratiese Republiek. Indien hier geen eind aan wordt gemaakt, zullen enorme overstromingen hiervan het gevolg zijn, waardoor het leven van miljoenen burgers in gevaar komt.

aug. 1972

De Amerikaanse luchtterreur zowel tegen de Demokratiese Republiek als tegen de bevrijde gebieden in het Zuiden neemt tot ongekende hevigheid toe.

R.Z.V.

van de N.-Vietnamese havens toe.

juli 1972

De militaire druk op Hanoi moet zoveel mogelijk opgevoerd worden

aug. 1972

De kritieke fase voor de Republiek Vietnam is nu voorbij. Overal worden de N.-Vietnamezen en de Vietcong teruggedrongen.

V.R.F.Z.V.

Amerikaanse luchtvloot is een her-amerikanisering van de oorlog. Amerika vervangt manschappen door vliegtuigen.

juli 1972

De Amerikaanse agressors vernietigen met honderden bommenwerpers en duizenden en duizenden tonnen bommen het gehele land. Nu zij het Vietnamese volk niet kunnen verslaan, trachten zij het te vernietigen

aug. 1972

In een niets ontziende terreurverwoesten Amerikaanse bommenwerpers steden en dorpen. Overal laten zij slechts rokende puinhopen achter.

4 sept. 1972.

Z.-Vietnam is zeer standvastig van plan de oorlog voort te zetten totdat er een regeling komt op basis van de communistische voorstellen.

11 sept. 1972.

De voorstellen van de revolutionaire regering betekenen absoluut geen wijziging van de vroegere suggesties. De voorstellen houden echter wel de erkenning in dat geen van beide partijen de oorlog kunnen winnen met militaire middelen. Overigens is het nieuwe stuk slechts een onverbloemde poging om de Vietcong aan de macht te helpen zonder verkiezingen. Zij kunnen de gedachte aan verkiezingen onder internationaal toezicht niet verdragen.

4 sept. D.R.V.

Premier Pham van Dong: De enige aanvaardbare politieke regeling in Z.-Vietnam, is de vorming van een coalitieregering zonder Thieu. Verder eist hij: Volledige stopzetting van de bombardementen, terugtrekking van alle Am. militairen in Indochina, en stopzetting van alle Amerikaanse militaire hulp aan het bewind in Saigon.

11 sept.

Het voorstel van de V.R.R.Z.V. is een belangrijke verklaring. Als de regering van de V.S. de oorlog werkelijk wil doen stoppen, zodat alle Amerikaanse troepen en alle gevangen genomen Am. militairen spoedig naar huis kunnen terugkeren, dan moet zij serieus ingaan op deze voorstellen van de V.R.R.Z.V.

4 sept. R.Z.V.

Een coalitieregering met de communisten en een aftreden van de regering Thieu worden afgewezen.

11 sept.

Er is slechts één constitutionele wettige regering: De regering van de Republiek Vietnam. De mededelingen van de communisten, dat het vraagstuk geregeld moet worden op basis van de realiteit in Z.-Vietnam, waar twee regeringen en twee legers zouden zijn, zijn slechts bedriegelijke voorstellingen en leugen waarmee men zijn bedoelingen wil verbergen, om al datgene te bereiken, wat men niet op politiek of militair gebied tot stand heeft kunnen brengen. De hele wereld weet dat de zgn. voorlopige rev. regering geen volk, geen hoofdstad, en geen gebied heeft. (zie blz. 22)

4 sept. V.R.R.Z.V.

Alle illusies en compromissen zijn zeer gevaarlijk, hetgeen bewezen is door vele voorbeelden in verschillende delen van de wereld. Onafhankelijkheid en vrijheid kunnen alleen het resultaat zijn van de overwinning in de volksoorlog tegen de agressieoorlog.

11 sept.

De V.R.R.Z.V. lanceert nieuwe voorstellen. Zij behelzen een nadere uitwerking van het vredesplan van Juli 1971. Een oplossing voor de interne problemen van Z.-Vietnam twee regeringen bestaan, twee legers en andere politieke machten. Om nationale harmonie te bereiken, moeten de partijen in Z.-Vietnam zich verenigen op basis van gelijkheid, wederzijds respect en wederzijds accoord, om elkaar niet uit de weg te ruimen, terwijl democratische vrijheden moeten worden zekergesteld voor het volk. Om ditte bereiken is het noodzakelijk, dat er in Z.-Vietnam een tijdelijke regering wordt gevormd van

VERVOLG a.

leden gedood of gevangen-
genomen.

De uitbreiding van de
luchtoorlog heeft ook
alle bezuinigingen te-
niet gedaan die zouden
voortvloeien uit de te-
rugtrekkingen van de
grondtroepen. (Aldus de
legervoorlichtingsdienst)

V.R.F.Z.V.

nationale harmonie, be-
staande uit drie gelijk-
waardige segmenten, die
zich zal moeten belasten
met de zaken in de over-
gangperiode en de werke-
lijk vrije democratische
verkiezingen moet voorbe-
reiden. Zolang de Amerikaan-
se imperialistische agres-
sors de oorlog voortzetten
en het recht op zelfbe-
schikking van het Z.-Viet-
namese volk niet respecte-
ren, zal het Z.-Vietnamese
volk tesamen met zijn ge-
liefde noordelijke landge-
noten door blijven strijden.

a.

16 sept. 1972.

De luchtoorlog tegen
N.-Vietnam is vrijwel
tot een max. opgevoerd
binnen het kader van de
voorschriften die pres.
Nixon heeft bepaald.
Slechts twee belangrijke
projecten zijn nog niet
aangevallen: De electri-
citeitscentrales in de
centra van Hanoi en
Haiphong, omdat er te
veel burgers omheen wo-
nen. Sinds de bombarde-
menten op N.-Vietnam op
6 april werden hervat,
hebben Am. gevechtssom-
menwerpers ongeveer
33.000 aanvalsvluchten
uitgevoerd en de zware
B-52-ers circa 1000.
In deze periode zijn 93
vliegtuigen verloren ge-
gaan en 100 bemannings-

16 sept.

D.R.V.

Sinds de hervatting van
de bombardementen zijn
450 Am. toestellen neer-
gehaald en honderden be-
manningsleden gedood of
gevangengenomen. In Z.-
Vietnam hebben de gue-
rilleros in deze perio-
de nog eens 1500 toe-
stellen vernield. In to-
taal bedraagt het ver-
lies van de Am. sinds
het begin van de oorlog
3900 vliegtuigen.
De Am. imperialisten
bombarderden niet alleen
strategische doelen, zo-
als zij huigelachtig ver-
klaren, naar terrorise-
ren de bevolkingscentra
en mensenconcentraties
o.a. met fragmentatiebon-
nen en napalm.

29 sept. 1972.

De Am. regering spreekt de sterke vredesgeruchten ten stelligste tegen.

29 sept.

De V.S. willen nieuwe presidentsverkiezingen in Z.-Vietnam, maar de D.R.V. houdt vast aan het standpunt dat verkiezingen moeten worden gehouden voor een grondwetgevende raad.

De D.R.V. en de V.R.R.Z.V. zijn niet tegen vrije verkiezingen. De kwestie is, wat gekozen zal worden en wie de verkiezingen zal organiseren. Er moet een overgangsregering komen, bestaande uit de V.R.R.Z.V. De huidige regering in Saigon met uitzondering van Thieu en vertegenwoordigers van andere politieke en religieuze groeperingen.

Half Okt. 1972.

De besprekingen zijn zeer ernstig, zeer delicaat en zeer belangrijk. Er bestaat geen twijfel, dat we op weg zijn naar vrede.

Half Okt.

Alle elementen zijn bijeen gebracht voor een vredelievende oplossing. De reden waarom de vrede wordt vertraagd is dat de regering van Nixon nog steeds hoopt een militaire overwinning te kunnen behalen in Vietnam. De D.R.V. blijft bij haar eis dat er een coalitierregering moet komen. Thieu moet weg, en Amerika moet al zijn troepen terugtrekken.

29 sept.

De eisen van Hanoi zijn absurd en niet reëel. Thieu: "Als er een coalitierregering wordt gevormd, zullen de communisten de macht overnemen. Als Am. het accepteerd zijn troepen onvoorwaardelijk terug te trekken, zullen de communisten militair winnen; als wij een coalitie accepteren zullen wij politiek verliezen."

Half Okt.

De regering van Z.-Vietnam zal zich niet laten dwingen tot een coalitierregering met het bevrijdingsfront. Desnoods zal de regering onder het Z.-Vietnamese volk verkiezingen uitschrijven, zodat er aan de bevolking geen oplossing wordt opgelegd die niet langs democratische weg is tot stand gekomen.

29 sept.

Al deze geruchten zijn bedoeld om de Amerikanen en de internationale opinie om de tuin te leiden. Hoe kan men tot een staakt-het-vuren komen als de Amerikaanse verzadigingsbombardementen doorgaan?

Half Okt.

De vrede moet worden gevestigd op basis van de september-voorstellen van de V.R.R.Z.V.

Eind Okt. 1972.

Amerika werkt hard
aan een bestand.

Eind Okt.

Wij hebben menselijkerwijs gesproken het mogelijke gedaan voor een succesvolle afsluiting van de oorlog, en dat betekend vrede met onafhankelijkheid en vrijheid. Thieu blijft zich hardnekkig verzetten tegen vrede en nationale eenheid en is uitzonderlijk oorlogszuchtig.

5 Okt. 1972.

De tekst van het ontwerpakkoord zoals het door N.-Vietnam is gepubliceerd is juist. T.a.v. de datum van ondertekening zijn echter geen definitieve afspraken gemaakt, te meer daar er nog één onderhandelingsronde nodig is om de openstaande problemen op te lossen. Amerika wil een verdrag dat leidt tot blijvende vrede en niet de kiem bevat van een volgend conflict.

26 Okt.

Er is een akkoord bereikt tussen Am. en de D.R.V. over een aantal punten.
1. De V.S. oerbiedigen de onafhankelijkheid, de soevereiniteit en de onschendbaarheid van Vietnam, zoals die beschreven zijn in de akkoorden van Genève van 1954.
2. Een wapenstilstand binnen twee dagen na ondertekening. Stopzetting van de bombardementen, de mijnblokkade en terugtrekking van alle Am. troepen binnen 60 dagen.
3. Vrijlating van alle krijgsgevangenen.
4. De vorming van een Nationale Raad van verzoening en eendracht, onder wiens controle

Eind Okt.

De vredesvoorstellen zijn een slinkse streek van de communisten. De R.Z.V. is tegen elke wapenstilstand in Vietnam, die geen onderdeel vormt van een politieke regeling. Er mag geen coalitieregering komen en het event. terugtrekken van de Am. troepen moet gepaard gaan met volledige terugtrekking van de N.-Vietnamese legers. Alleen dan is het veilig de bombardementen te staken.

26 Okt.

Voor veel fundamentele verschillen moet nog een oplossing worden gezocht. N.-Vietnam en de Vietcong moeten duidelijk uiteenzetten wat hun rol en de positie van 14 N.-Vietnamese divisies in Z.-Vietnam, Laos en Cambodja zijn. Wij leggen ons bij niets neer. In de bekendgemaakte overeenkomst zijn vijf punten die Z.-Vietnam niet kan aanvaarden.
1. Hanoi blijft stellen dat in Indo-China slechts drie landen zijn, n.l. N.-Vietnam, Laos en Cambodja. Over Z.-Vietnam wordt niet gesproken.
2. Er wordt niet voorzien in de terugtrekking van de N.-Vietnamese troepen in Z.-Vietnam.

Eind Okt.

Amerika, dat Thieu op de troon heeft gezet, moet zijn steun aan deze beëindigen. De verklaring van Thieu onderstreept slechts zijn paniek tegenover het verlangen naar vrede van ons volk. Zijn uitspraken tonen aan dat hij meer geïsoleerd is dan ooit en dat hij alleen maar een wilde marionet is, die volledig in paniek is geraakt.

26 Okt.

De V.R.R.Z.V. is akkoord met de bekendgemaakte overeenkomst en eist ondertekening van de V.S. Het achterwege blijven van ondertekening zal het prestige van de V.S. een zware slag toedienen. Amerika zal dan blijk geven van kwade wil en dubbelhartigheid.

-werkelijk vrije verkiezingen in Z.-Vietnam gehouden zullen worden. Alle Vietnamese aangelegenheden zullen door het vietnamese volk worden geregeld.

5. Vreedzame hereniging van Vietnam.

6. De vorming van een internationale controlecommissie, op een binnen 30 dagen bijeen te roepen internationale conferentie.

7. Niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van Laos en Cambodja.

8. Hulp van de V.S. bij de wederopbouw van N.-Vietnam.

9. De regeling van de overeenkomst binnen de overeengekomen termijnen.

Op 9 Okt. was Kissinger in Parijs met vertegenwoordigers van de D.R.V. overeengekomen dat Am. op 18 okt. zou ophouden met de bombardementen op N.-Vietnam. Op 10 okt. zouden de twee partijen de tekst van het akkoord in Hanoi paraferen, terwijl hetzelfde later, op 26 okt., door de ministers van buitenlandse zaken van beide landen, in Parijs zou gebeuren. Sindsdien eisten de Am. herhaaldelijk wijzigingen van wat overeengekomen was, en stelden zij nieuwe tijdsschema's voor. Sinds 22 okt. was de situatie zo, dat beide partijen hadden ingestemd met de tekst voor de "overeenkomst" ter beëindiging van de oorlog en herstel van de vrede in Vietnam, alsmede met een tijdschema voor de officiële tekening van het akkoord op 31 okt.

3. Het voorsteij tot de vorming van een regering van nationale verzoening is onaanvaardbaar.

4. Hanoi eist dat de V.R.R. Z.V. bij alle onderhandelingen aanwezig is.

5. Wij verzetten ons tegen vrijlating van de politieke gevangenen.

a.

Half Nov. 1972.

Wij staan voor een vrede met ere, en niet tegenover een vrede gepaard gaande met capitulatie.

D.R.V.

Half Nov.

De D.R.V. protesteerd scherp tegen de versnelde wapenleveranties aan het bewind van Thieu. Amerika moet het akkoord tekenen en niet trachten deze ondertekening uit te stellen om intussen haar marionet van zoveel mogelijk wapens te voorzien.

R.Z.V.

Half Nov.

De R.Z.V. heeft de wapenleveranties nodig, gezien de voortdurende communistische agressie. Door deze versnelde wapenleveranties zal de regering van Z.-Vietnam met 2000 vliegtuigen op twee landen na de grootste luchtmacht van de wereld hebben.

V.R.Z.V.

Half Nov.

De Amerikanen gebruiken deze periode om de Thieu kliek met enorme wapenleveranties te versterken.

15 Dec. 1972.

Het voorstel van de R.Z.V. is een objectieve beoordeling en een ernstige discussie waard.

15 Dec.

Wij willen er de nadruk op leggen dat de op 26 okt. gesloten overeenkomst rechtvaardig en billijk is. Wij zijn absoluut gekant tegen elke poging van de V.S. en Saigon om de inhoud te veranderen. De Amerikanen moeten snel tekenen of anders de volledige verantwoordelijkheid voor de gevolgen dragen.

15 Dec.

Er moet een Kerst-bestand komen, eventueel verlengd als Saigon, Hanoi en de Vietcong tot vruchtbare contacten komen en uitwisseling van N.-Vietnamese en Amerikaanse krijgsgevangenen.

15 Dec.

De V.S. pleegt sabotage De onderhandelingen zijn weer terug op hun uitgangspunt, omdat de V.S. hebben geweigerd te tekenen en Thieu gebruiken om onredelijke eisen te stellen.

18 Dec. 1972.

Er zijn enkele onopgeloste kwesties, zoals de internationale controle-commissie en de vertaling van de stukken. Hanoi probeert voortdurend wijzigingen van het ontwerp-akkoord te bereiken.

18 Dec.

Nixon pleegt voortdurend woordbreuk. Niet de D.R.V. maar de V.S. heeft telkens op veranderingen in het akkoord aangedrongen. Zo hebben zij voortdurend nieuwe obstakels opgeworpen voor de totstandkoming van de over-

18 Dec.

Vele kwesties zijn nog onopgelost.

18 Dec.

Washington en Saigon hebben in feite geheel nieuwe standpunten ingenomen in de onderhandelingen, die onaanvaardbaar zijn. De V.S. hebben besloten de oorlog te

a.

D.R.V.

...-standkoming van de overeenkomst.

R.Z.V.

V.R.R.Z.V.

19 Dec. 1972.

Pres. Nixon gaf opdracht tot hervatting van de massale bombardementen op heel N.-Vietnam tot dat de regering van Hanoi instemt met een regeling van de oorlog. Voor de havens en kusten worden nieuwe mijnen gelegd. Deze maatregel is genomen om te verijdelen, dat N.-Vietnam opnieuw zijn troepen concentreert en een nieuw offensief in Z.-Vietnam voorbereidt. De hervatting van de bombardementen boven de 20 ste breedtegraad is een vorm van militaire druk om een eerlijke en rechtvaardige regeling van de oorlog te bereiken.

19 Dec.

De nieuwe Am. agressie is een onbeschaamde uitdaging aan de publieke opinie. Op deze manier trachten de Amerikanen wijzigingen in het ontwerp-akkoord te forceren. Het Vietnamese volk heeft geheel en al zijn goede wil laten blijken en heeft alles gedaan wat in zijn vermogen ligt. Dus als de V.S. hardnekkig hun agressie oorlog voortzetten, dan heeft de bevolking van Vietnam geen andere keus dan de strijd voor vrijheid en onafhankelijkheid voort te zetten tot aan de totale overwinning. Tijdens het geheime overleg heeft Amerika 126 wijzigingen willen aanbrengen in de oktober overeenkomst.

19 Dec.

De hervatting van de bombardementen vormt een nieuw offensief als gevolg van vijandelijke troepenconcentraties.

19 Dec.

De V.R.R.Z.V. spreekt scherpe afkeuring uit over de nieuwe agressiedaden. Terwijl aan de USA gevraagd is te ondertekenen wat het is over tot uitbreiding van de bombardementen.

D.R.V.

19 Dec. (vervolg)

Noord Vietnam last de onderhandeling en in Parijs voor onbepaalde tijd af wegens de huidige ernstige situaties die door de V.S. zijn veroorzaakt. Nixon eiste Bij de onderhandelingen een reeks wijzigingen in het ontwerp-akkoord o.a.:.....

1. Kissinger verlangde dat Am. militair personeel en militaire adviseurs vermomd als burgers, in Z.-Vietnam kunnen blijven.

2. Kissinger vroeg schrapping uit alle vastgestelde teksten van iedere vermelding van de V.R.R.Z.V.

3. Hij stelde een inkrimping voor van de taak en bevoegdheden van de geplande Nationale Raad, die de overeenkomsten zou moeten uitvoeren.

Volgens Kissinger zou deze raad alleen de taak moeten krijgen de voorgenomen verkiezingen te organiseren, maar zelf verder nauwelijks enige bevoegdheid hebben.

4. Kissinger kwam aandragen met passages over de evacuatie van zgn. uit N.-Vietnam afkomstige militairen.

Dit, terwijl deze kwestie in het ontwerp-akkoord geen probleem meer was.

De regering Nixon wil geweld gebruiken om het Vietnamese volk te dwingen de Amerikaanse voorwaarden te slikken. Ons antwoord? De wrakstukken van hun bommenwerpers vormen ons antwoord!

d.

Eind Dec. 1972.

De zware bombardementen op N.-Vietnam hebben Hanoi gedwongen weer plaats te nemen aan de conferentietafel.

De bombardementen bezuiden de 20ste breedtegraad zullen worden voortgezet.

D.R.V.

Eind Dec.

Ondanks de waanzinnige bombardementen die met niets in de historie te vergelijken zijn, heeft het Vietnamese volk heldhaftig standgehouden. Woonwijken, ziekenhuizen, scholen en andere bevolkingscentra zijn in voort-

duurende aanvalsgolven van honderden vliegtuigen constant gebombardeerd. Maar de agressors hebben hier zwaar voor moeten boeten. Vele tientallen B-52 bommenwerpers en andere luchtpiraten zijn neergeschoten.

Hierdoor en door de geweldige massabeweging, die zich in alle delen van de wereld tegen het barbaarse Amerikaanse imperialisme heeft ontwikkeld, is Nixon nu gedwongen de luchtpiraterij tegen de bevolkingscentra in N.-Vietnam te staken.

De militaire en politieke toestand waarin de strijd van het Vietnamese volk zich bevindt, is nog nooit zo goed geweest.

N.-Vietnam blijft eisen dat de V.S. onvoorwaardelijk de oktoberakkoorden tekenen. Wij danken de wereld voor haar internationale solidariteit.

d.

16 Jan. 1973.

Alle bombardementen op N.-Vietnam worden voor onbepaalde tijd opgeschort.

D.R.V.

16 Jan.

Een akkoord zal waarschijnlijk zeer binnenkort getekend worden.

R.Z.V.

16 Jan.

De onderhandelingen in Parijs zijn in een beslissend stadium gekomen.

V.R.R.Z.V.

16 Jan.

Amerika moet zijn besluit ook uitbreiden over het gebied van Zuid-Vietnam.

HET BESTANDS-AKKOORD IS GETEKEND
MET INGANG VAN ZONDAG 28 JAN.
01.00 UUR NEDERLANDSE TIJD.

27 Jan. 1973.

Het akkoord in Vietnam moet door de wereldmachten gegarandeerd worden.

27 Jan.

Het akkoord betekend een grote overwinning voor het vietnamese volk in zijn lange en hard bevochten glorierijke strijd voor vrijheid, onafhankelijkheid en vrede.

Wij zullen deze strijd voortzetten op basis van het akkoord en de andere nog te tekenen documenten, ten einde de revolutionaire zaak van het Zuid-Vietnamese volk te voltooien.

27 Jan.

Wij beginnen nu aan de tweede fase, waarin de echte vrede gewonnen moet worden. Het gaat slechts om een bestand. Als de communisten dit schenden zal de strijd opnieuw ontbranden. Als wij de communisten laten begaan, bestaat het gevaar dat de bevolking voor de communisten, die weten wat propaganda is, zullen gaan stemmen. Wij moeten de theorie van het communisme bestrijden. Zelfs als er vrede is, moeten wij deze anti-communistische geest levendig houden.

27 Jan.

President Nixon is afgevoerd van het akkoord. Nixon zei dat de V.S. de regering van Saigon als de enige regering in Z.-Vietnam beschouwde. Volgens het akkoord zijn er wel degelijk twee regeringen; die in Saigon en de V.R.R.Z.V.

Vredesovereenkomst telt drieëntwintig artikelen.

In de aanhef van het vredesakkoord verklaren de partijen, die aan het Parijse overleg inzake Vietnam hebben deelgenomen, dat zij met het oog op een beëindiging van de oorlog en een herstel van de vrede in Vietnam op basis van de fundamentele, nationale rechten van de Vietnamese volken en het recht op zelfbeschikking van het Zuidvietnamese volk het volgende zijn overeengekomen, mede om een bijdrage te leveren aan de verwezenlijking van vrede in Azië en de wereld.

RECHTEN

Hoofdstuk I. De fundamentele nationale rechten van de Vietnamese volken.

1. De Verenigde Staten en alle andere landen respecteren de onafhankelijkheid, eenheid en territoriale onschendbaarheid van Vietnam, zoals erkend in de overeenkomsten van Genève over Vietnam in 1954.

TERUGTREKKING

Hoofdstuk II. Beëindiging van de vijandelijkheden. Terugtrekking van de troepen.

2. In heel Vietnam zal een bestand in acht genomen worden met ingang van 27 januari om 24.00 uur (1 uur Nederlandse tijd). Op ditzelfde uur zal Amerika een einde maken aan alle militaire activiteiten tegen Noord-Vietnam. Alle mijnen voor de Noordvietnamese kust en in de Noordvietnamese waterwegen zullen worden opgeruimd, onschadelijk gemaakt of vernietigd, zodra het akkoord in werking treedt. De volledig beëindiging van de vijandelijkheden is blijvend en niet aan een tijdslimiet gebonden.

3. De partijen nemen op zich het bestand te handhaven en een blijvende en stabiele vrede in acht te nemen. De strijdkrachten van Zuid-Vietnam en het Bevrijdingsfront zullen Blijven, waar zij zich nu bevinden. Een gemeenschappelijke militaire commissie (zie artikel 17) zal bepalen,

welke gebieden door elk van beide partijen worden gecontroleerd en hoe de legering zal geschieden. Alle vijandelijke daden, daden van terreur en daden van weerwraak zijn verboden.

4. De Verenigde Staten zullen hun militaire inmenging niet voortzetten noch zich bemoeien met interne aangelegenheden van Zuid-Vietnam.

5. Binnen 60 dagen na de ondertekening van het akkoord zal Amerika uit Zuid-Vietnam alle troepen, militaire adviseurs en militair personeel in dienst van de pacificatie programma's, alsmede alle wapens, munitie en oorlogsmaterieel terugtrekken.

6. De ontmanteling van alle militaire bases in Zuid-Vietnam en hun bondgenoten moet binnen 60 dagen na de ondertekening van het akkoord zijn voltooid.

7. Tot de vorming van een regering in Zuid-Vietnam (zie de artikelen 9 en 14) zullen de twee Zuidvietnamese partijen niet toestaan, dat troepen, militaire adviseurs of oorlogsbewapening het land binnenkomen.

GEVANGENEN

Hoofdstuk III. De terugkeer van het gevangen genomen militair personeel en buitenlandse burgers en gevangen genomen en gedetineerd Vietnamees burgerpersoneel.

8. De uitwisseling van krijgsgevangenen en gevangen genomen buitenlandse burgers zal eveneens binnen 60 dagen na ondertekening van het akkoord moeten zijn voltooid. De partijen zullen elkaar helpen bij het verstrekken van inlichtingen over vermisten. Het vraagstuk van de terugkeer van Vietnamese burgers, die in Zuid-Vietnam gevangen worden gehouden, zal door de twee Zuidvietnamese partijen worden opgelost in een geest van nationale verzoening en eendracht. Beide partijen zullen hun uiterste best doen het vraagstuk 90 na het bestand te regelen.

ZELFBESCHIKKING

Hoofdstuk IV. De uitoefening van het recht op zelfbeschikking van het Zuidvietnamese volk.

9. Het recht op zelfbeschikking van het Zuidvietnamese volk is heilig en onvervreemdbaar en zal worden gerespecteerd door alle landen. Het Zuidvietnamese volk zal zelf de politieke toekomst van Zuid-

Vietnam bepalen door werkelijk vrije en democratische en algemene verkiezingen onder internationale supervisie. Vreemde landen zullen noch een politieke stroming, noch een politieke figuur aan het Zuidvietnamese volk opdringen.

10. De twee Zuidvietnamese partijen nemen op zich het bestand te respecteren, de vrede in Zuid-Vietnam te handhaven, alle twistpunten door onderhandelingen op te lossen en elk gewapend conflict te vermijden.

11. Onmiddellijk na de inwerkingtreding van het bestand zullen de twee Zuidvietnamese partijen een einde maken aan de haat jegens elkaar en nationale verzoening en eendracht verwezenlijken. Zij zullen alle repressaille-daden en discriminatiemaatregelen tegen collaborateurs verhinderen. De democratische vrijheden van het volk (persvrijheid, vrijheid van vergaderen, vrijheid van politieke activiteiten) zullen worden verzekerd.

12. Onmiddellijk na het bestand zullen de twee Zuidvietnamese partijen overleg voeren om te komen tot een nationale raad van verzoening en eendracht, bestaande uit drie gelijke segmenten. De raad zal functioneren volgens het beginsel van de eensgezindheid. De twee Zuidvietnamese partijen zullen een akkoord over de binnenlandse aangelegenheden van Zuid-Vietnam zo spoedig mogelijk tekenen, zo mogelijk binnen 90 dagen

na het bestand. De nationale raad van verzoening en eendracht krijgt tot taak toezicht te houden op de naleving van het akkoord door de twee Zuidvietnamese partijen en vrije en democratische algemene verkiezingen te organiseren. De twee Zuidvietnamese partijen moeten het in onderling beraad eens worden over de vraag voor welke instelling de verkiezingen worden gehouden.

13. Het vraagstuk van de Vietnamese gewapende strijdkrachten in Zuid-Vietnam zal door de twee Zuidvietnamese partijen zonder inmenging van buitenaf zo spoedig mogelijk worden geregeld. Hierbij zijn de kwesties van troepenvermindering en demobilisatie inbegrepen.

14. Zuid-Vietnam zal een buitenlandse politiek van vrede en onafhankelijkheid voeren. Het aanvragen van militaire hulp komt onder verantwoordelijkheid van een nieuw te kiezen regering.

HERENIGING

Hoofdstuk V. De hereniging van Vietnam en de betrekkingen tussen Noord en Zuid-Vietnam.

15. De hereniging van Vietnam zal stap voor stap met vreedzame middelen worden uitgevoerd op basis van discussie en overeenkomsten zonder dwang en inmenging van buitenaf tussen Noord- en Zuid-Vietnam. Tot de hereniging vormt de demarcalijn langs de 17e breedtegraad slechts een voorlopige en geen politieke

of territoriale grens, zoals voorzien in de slotverklaring van Genève in 1954. Noord en Zuid-Vietnam zullen de gedemilitariseerde zone eerbiedigen en direct onderhandelingen beginnen om te komen tot normalisering van de betrekkingen op verschillende gebieden. Noord en Zuid-Vietnam zullen zich bij geen enkel militair bongenootschap aansluiten.

CONFERENTIE

Hoofdstuk VI. De gemeenschappelijke militaire commissies. De internationale controlecommissie. De internationale conferentie.

16. De vier betrokken partijen zullen onmiddellijk vertegenwoordigers aanwijzen voor een gemeenschappelijke militaire commissie, die mede toezicht moet houden op de naleving van het akkoord. De taak van deze commissie eindigt binnen 60 dagen na de terugtrekking van alle Amerikaanse troepen en de uitwisseling van de gevangenen.

17. De twee Zuidvietnamese partijen zullen onmiddellijk vertegenwoordigers aanwijzen voor een gemeenschappelijke militaire commissie van de twee, die mede zorg moet dragen voor de naleving van de overeenkomst en het bewaren van de vrede in Zuid-Vietnam.

18. Na de ondertekening van het akkoord wordt onmiddellijk een internationale controlecommissie gevormd, die tot de internationale conferentie verslag zal uitbrengen over de naleving van de overeenkomst. De vier partijen moeten het onmiddellijk eens worden over de plaatsing en werkwijze van de controle-teams en hun functioneren vergemakkelijker. In dezelfde periode zal de internationale controlecommissie eveneens verslag uitbrengen aan de twee Zuidvietnamese partijen over bepaalde punten uit de overeenkomst. Ook voor deze twee partijen gelden de eisen van instemming en medewerking. De internationale controlecommissie zal worden gevormd uit vertegenwoordigers van Canada, Indonesië, Hongarije en Polen. Het voorzitterschap van de commissie zal wisselen voor bepaalde perioden, nader vast te stellen door de commissie. De commissie zal haar taken uitvoeren in overeenstemming met het beginsel van eerbiediging van de soevereiniteit van Zuid-Vietnam en met haar werk beginnen, zodra het bestand van kracht wordt.

19. De partijen stemmen in met een internationale conferentie die binnen 30 dagen na ondertekening moet beginnen om de overeenkomst te bevestigen. Amerika en Noord-Vietnam stellen de volgende deelnemers voor: de Volksrepubliek China, Frank-

rijk, Rusland, Engeland, de vier landen van de internationale controlecommissie, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties en de partijen, die betrokken zijn geweest bij de Parijse conferentie over Vietnam.

CAMBODJA

Hoofdstuk VII. Cambodja en Laos.

20. De vier betrokken partijen zullen t.a.v. Cambodja strikt de akkoorden van Genève in 1962 eerbiedigen. In deze akkoorden zijn de onafhankelijkheid, soevereiniteit en eenheid van de volken van Laos en Cambodja erkend. De partijen zullen de neutraliteit van Cambodja en Laos eerbiedigen en het gebied van Laos en Cambodja niet gebruiken om de soevereiniteit en veiligheid van andere landen te schenden. Buitenlandse staten zullen alle militaire activiteiten in Cambodja en Laos stopzetten en alle troepen en oorlogsmaterieel uit beide landen terugtrekken. Troepen of oorlogsmaterieel mogen beide landen niet meer binnengevoerd worden. De interne aangelegenheden in Cambodja en Laos zullen door de bevolkingen van elk van beide landen zonder inmenging van buitenaf worden geregeld.

VERZOENING

Hoofdstuk VIII. De bertekkingen tussen de Verenigde Staten en Noord-Vietnam.

21. De Verenigde Staten verwachten dat dit akkoord zal leiden tot een tijdperk van verzoening met de Democratische Republiek Vietnam en alle overige volken van Indo-China. In navolging van zijn traditionele politiek zal Amerika bijdragen tot heling van de oorlogswonden en tot wederopbouw van Noord-Vietnam en andere gebieden in heel Indo-China.

22. De beëindiging van de oorlog, het herstel van de vrede in Vietnam en de strikte toepassing van dit akkoord zullen de voorwaarden scheppen voor de vestiging van een nieuwe, gelijke en wederzijds heilzame relatie tussen de Verenigde Staten en Noord-Vietnam op basis van respect voor elkaars onafhankelijkheid en soevereiniteit en zonder inmenging in elkaars buitenlandse aangelegenheden. Tezelfdertijd zal dit een stabiele vrede in Vietnam verzekeren en bijdragen tot het bewaren van een blijvende vrede in Indo-China en Zuidoost-Azië.

Hoofdstuk IX. Andere voorzieningen:

23. Het akkoord zal op 27 januari getekend worden door de gevolmachtigde vertegenwoordigers van alle vier betrokken partijen. Alle partijen zullen zich strikt houden aan het akkoord en de daaraan verbonden protocollen.

De Vietnamese en Engelse tekst is officieel en in gelijke mate authentiek. De ministers van buitenlandse zaken van Amerika en Noord-Vietnam zullen een afzonderlijk document met dezelfde inhoud tekenen. Het akkoord wordt na ondertekening van kracht.